

nekteri gospodje domačo pesmico „Pridi Gore nec!“ in napivajo se serčne zdravice gospodu Malitu, ki dobro vé, da Teržič stoji na slovenski zemlji, ki je rodila Hicinger-a, Ahačiča, Kurnika in še druge čislane domoljube, ne pa v „Reichu“ zunaj. In gosp. Mali je bil z veselo družbico vred vesel, da mu ni bilo treba „nemškega“ bandera nositi, ampak „hervškega“ purana obirati in zdraviga „dolenca“ popivati. Al komaj je hrup enmalo potihnil, se vzdigne g. župan Ambrož in napije zdravico slavnima rojakoma, ki sedaj pervikrat, kar morda Krajna stoji, stojita na čelu više oblasti: gospodoma dr. Ule pič-u in baronu Codelli-tu in slava-klici so se živo povzdignili iznova kakor tudi potem, ko se je zdravica napila visoko častitemu predsedniku družbe kmet. g. Terpinču. Potem napije dr. Costa de želtnim odbornikom, g. Drašler pa dr. Vončinu, domoljubnemu ravnatelju družbe rokodelskih pomočnikov, g. župan našim ženam, dr. Costa bratinstvu narodov dr. Bleiweis vsem Slovencom in tisti domoljubni družbici, ki je tudi ta večer obhajala obletnico prerajstva Avstrije pri „cesarju avstrijskem“ — in vsaka zdravica je bila spremljena od živahnih živoklicov. Ko se je veselica imeli končati, se gosp. dr. Costa še enkrat zahvali za čast, ki se mu je danes tako serčno skazala — in poslovili smo se prav židane volje iz veselega kraja, ko je pri sv. Jakobu že pol ure čez polnoč bila. Domú gredé pa smo si mislili, da pošteni narodni duh slovenski, ki je danes vladal v Lozarjevi gostivnici, je pometel čisto iz vseh kotov tisto gnjusno pošast, ki se le prevečkrat šopiri v tej ponižni sobici.

— Svetli škof poreški gg. dr. Dobrila, kateri so bili vsem Slovencom na veselje državni poslanec izvoljeni, so na poti iz Poreča na Dunaj prišli v pondeljk v Ljubljano, kjer ostanejo do jutri.

— Na tukajšno gimnazijo so prišli letos namesto odšlih učnikov sledeči gospodje: g. Wurner, Gariboldi in dr. Vrečko. Kar se tiče šolskih nauk v gimnazii in realki, je vse — po starem.

— Janičari Triesterčni, Prešni in Tagespoštni so nam spet te dni prinesli mnogo burk, pa spet je ena bolj kosmata memo druge. „Prešni“ pisac je že pozabil, kar je nedavnej terdil, da gimnazija v Kranji bo slovenska in da bo malo učencov dobila, ker stariši bojo dali svoje otroke raji v Goratan, sicer bi ne bil mogel predvčeranjim ravno nasprotno trobiti in našega mnenja za svoje prodajati! Pa kdor laže, tudi krade. — Triesterčnemu „Kulturträgerju“ pa za njegove posledne budalije nobene druge kritike ne pišemo kakor te: Dosti nam je, da so Vas „nemški“ Teržičani v Triesterci pohvalili. Sedaj že spet mirno spimo.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. Cesarski patent od 12. t. m., veljaven za celo cesarstvo, razpisuje davke za prihodnje leto 1862 z vsemi prikladami ravno tolikšne, kolikoršni so bili to leto. Ako bi se pa potreba pozneje pokazala, da bi se o njih kaj premenilo, si Nj. veličanstvo pridržuje, na ustavni poti to skleniti. Ker prav za prav vsled ustavnih postav more davke cesar le z dovoljenjem celega državnega zbora določiti, celega državnega zbora pa ni bilo na Dunaji, da bi se mu bili dohodki in stroški državni v predvarek dali, so se gledé na §. 10 ustavne postave od 26. svečana t. l. davki za prihodnje leto še razpisali po starih postavah.

— Nabera novincov (rekrutov) se bo nek 1. svečana prihodnjega leta po vsem cesarstvu tako začela kakor letos in se bo rekrutov v celem cesarstvu vzelo kakih 85.000.

— Kar praznuje državni zbor, za kterega so v zbornici poslancov že peči in druge zimske oprave napravljene, je tu vse nekako tiho in pričakuje, kaj bo prihodnost prinesla.

— Očesna bolezen ministra pravosodja g. Pratobevera je tako nevarna, da bode zapustil svojo službo.

— Presvita cesarica se bo konec tega mesca iz Karfa preselila v Benetke, kjer bo čez zimo ostala.

— Dr. Klunov zemljopis „Allgemeine Geografie für Mittelschulen“, ki je prišel mesca aprila t. l. na svetlo, je že razprodan; ravno se dela drugi natis z 9000 iztisi. Odlikuje se ta prav zanimiva knjiga tudi v tem od drugih enacij, da ni enostranska v narodnih rečeh avstrijskih.

Česko. Iz Pelzna 14. okt. Danes se je z veliko slovesnostjo odperla železnica, ki česko zemljo veže s bavarsko. Iz Dunaja, Českega in Bavarskega se je pripeljalo s pervim hlaponom mnogo imenitnih gostov, med kterimi so bili tudi Palacki, Rieger in Brauner. Obed v Pelzniški mestni hiši je bil krasen. Zdravici na cesarja avstrijskega in kralja bavarskega ste bile z nadušenimi slava-klici sprejete. Potem je govoril dr. Rieger s krepko besedo za mir in spravo med narodi in napil bratinstvu vseh narodov, ktera napitnica je bila preserčno sprejeta. Zvečer je bila beseda, pri kateri je slavni pevec Lukes tako ljubeznjivo pel, da ga je vse zamaknjeno poslušala. V tem pa, ko poje pesem „Pravi Čeh“, zarenči nek hudoben nemškutar ter pravi, naj gospodje iz Bavarskega zapustijo dvorano, ker nič družega ne bodo slišali kot slovanske pesmi. Vse se vzdigne in gleda, kaj je to? Na to vstane gosp. dr. Forster in v imenu Bavarcev prosi, naj se le poje naprej, ker radi slušajo mile česke pesmi. In osramoten je nemškutarski vrag pobral kopita — vsi drugi so ostali in slovesnost se je veselo končala, kakor se je začela.

Hervško. Iz Zagreba se čuje, da niso nič kaj veseli, da je deželni zbor odložen do prihodnjega mesca.

Ogersko. Na Ogerskem stojé reči prav čudno. Spet je bilo veliko županij razpuščenih; od vlade poslani namestniki županov se sprejemajo povsod z nevoljo. Dvorni kancelar je razposlal nadžupanom ces. ukaz za nabero rekrutov in jih vprašal, ali se bojo županije rekrutbe lotili, in če ne, naj svetujejo, kako in kaj.

Prusko. Iz Kraljevca 18. oktobra. Danes je bila slovesno kronanje kralja pruskega. Zbranim glavarjem deželnega zbora je prejšni večer med drugim rekel to le: „Vladarji pruski sprejemajo krono svojo od Boga. Jez bom tedaj jutri krono vzel z mize Gospodove. To je pomemba besed, da kralji so po milosti Božji, in v tem je svetost krone, ktere se nihče ne sme prederzno dotakniti. Krona moja je obdana z novimi napravimi; po njih ste vi poklicani tistemu, ki jo nosi, svetovati. Svetovali mi bote, in jez bom poslušal vaše svete.“

Rusovsko. Kakor časniki pripovedujejo, se črni oblaki strinjajo nad Rusijo, ter pravijo, da ne vré samo na Poljskem temuč tudi v Rusii sami, kamor je perva iskrica svobodnejega življenja s tem padla, da je zemlja odvezana starodavne sužnosti. Iz Varšave se piše da v kljub obsednemu stanju so 15. dan t. m. obhajali praznik Kosciuškov in ko so prišli vojaki, da bi razgnali množico, je bežala v cerkve. Noben vojak ni stopil v cerkev, tudi nobeden ni strelil ali s sabljo sekal; čez noč je ljudstvo ostalo v cerkvi; drugo jutro so se zaperti udali; ženske so spustili domú, možke pa so vjeli in v terdnjavo peljali. Kakih 1500 ljudi so te dni zaperli. Tako vre na Poljskem, da že več armad iz Rusovskega maršira na Poljsko.

Doneske za akademijo jugoslavenko

so odrajtali gosp. Detela Oton 15 gold., gosp. Šantel Jožef 15 gold., gosp. Konrad Pleiweis 62 gold., gosp. Osana Anton 1 gold., gosp. Klun Drag. 2 gold., gosp. Železnikar 3 gold., gosp. Franjo Erjavec 10 gold.